

Teatrets Interesse», saaledes som Forholdet har været siden Emanationen af Loven af 13 Marts 1903.

ad 5. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilvejebringelsen af den til Erhvervelse af den fornødne Byggegrund samt til Teater-Bygningens Opførelse og fulde Montering nødvendige Sum, der som foran angivet næppe vil kunne sættes væsentlig lavere end 2,500,000 Kr., skal vi tillade os at bemærke følgende.

Medens det vel maa erkendes, at Tilvejebringelsen af de gunstigst mulige Betingelser for Nationalscenens Drift i første Række er en Statsopgave, kan det paa den anden Side ikke bestrides, at det er af meget væsentlig Betydning for en By som København, at disse Forhold ere ordnede paa en for Skuespilkunsten og for Publikum fuldt ud tilfredsstillende Maade.

Dette Standpunkt blev da ogsaa uforbeholdent godkendt af Københavns Kommunalbestyrelse, da Spørgsmaalet om Bidrag fra Kommunen til den nuværende Teaterbygning i Oktober 1868 blev forelagt Københavns Magistrat og af denne atter Borgerrepræsentationen, ligesom dennes Tilslutning til Magistratens Indstilling om, at Kommunen skulde give sin Tilslutning til den af Rigsdagen vedtagne og af Kongen stadfæstede Teaterbygningslov af 18. Juni 1870 ogsaa blev vedtaget med et meget stort Flertal — 21 Stemmer mod 9.

Kommunens Bidrag til Teaterbygningen skulde efter den nævnte Lovs § 1 ydes dels som et Pengetilskud paa mindst 500,000 Kr., dels som en Grundafstaaelse paa 4,000 □ Al. Paa den anden Side skulde samtidig det gamle Teaters Grund overdrages til Kommunen til Udlæg som Gadeareal.

Foruden Kommunens Bidrag til Teaterbygningen blev der til dennes kunstneriske Udsmykning indsamlet et Beløb af 165,000 Kr. gennem private Bidrag.

Naar henses til, at Statens direkte Bidrag til Bygningen efter Loven kun skulde være »indtil« 440,000 Kr. samt det udover Kommunens Arealtilskud nødvendige Grundstykke, maa det indrømmes, at Københavns Kommune paatog sig en forholdsvis meget stor Del af de til Bygningens Tilvejebringelse fornødne Ydelser.

Under den nugældende Teaterlovs Behandling i Rigsdagen, er der da ogsaa fra mange Sider fremkommet Udtalelser af det selvfølgelig i, at der, naar Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af en særlig Talescene toges op til Behandling af Lovgivningsmagten, søgtes tilvejebragt Bidrag til denne Bygning dels fra Københavns Kommune dels fra private.

Medens vi under normale Finanstilstande her i Landet i Overensstemmelse med ovenstaaende ikke vilde tage i Betænkning at foreslaa Ministeriet at regne med et kommunalt Bidrag paa mindst 500,000 Kr. og et Bidrag fra private af samme Størrelse, saaledes at Statskassen udredede Resten, er det os klart, at der vanskeligt i Øjeblikket kan næres noget begrundet Haab om, at Stat, Kommune og private ville paatage sig de paagældende Byrder.

Paa den anden Side ere Forholdene paa Teatret — som ovenfor skildret — af den Natur, at en yderligere Udsættelse af de anførte Manglers Afhjælpning vil kunne faa de uheldigste Følger ikke blot for de paagældende Kunstnere, men tillige for Institutionen som saadan, hvortil kommer, at der netop nu foreligger en gunstig Lejlighed til for en rimelig Pris at erhverve de Ejendomme, paa hvis Grund den nye Bygning skulde opføres. Det ligger da nær at rette Opmærksomheden paa, om der ikke ad anden Vej kunde skaffes den fornødne Kapital til dette Formaal, i hvilken Henseende Tanken naturligt ledes hen paa Midlernes Tilvejebringelse gennem Optagelse af et Præmieobligations-